

J. R.

**Doroczne zebranie waszyngtońskich
adwokatów : [recenzja artykułu
opublikowanego w "Washington Law
Review and State Bar Journal", 1961,
nr 4]**

Palestra 6/9(57), 78

1962

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Doroczne zebranie waszyngtońskich adwokatów

Numer 4 z 1961 r. kwartalnika *Washington Law Review and State Bar Journal* przynosi komunikat wraz z raportami, ogłoszonymi na dorocznym XXIX zjeździe Zrzeszenia Adwokatów Stanu Waszyngton (*Washington State Bar Association*), które odbyło się w dniach 7—9 września 1961 r. w Tacoma.

Waszyngtońskie Zrzeszenie Adwokatów powołane zostało w 1933 r. Jest to organizacja zrzeszająca (obligatoryjnie) wszystkich adwokatów wykonujących praktykę w stanie Waszyngton. Na czele Zrzeszenia stoi Rada (*the Board of Governors*), wyposażona przez ustawę w szerokie funkcje wykonawcze i sprawująca nadzór nad przestrzeganiem oraz wykonywaniem przepisów o adwokaturze (*the State Bar Act*).

Jak wynika ze sprawozdania Rady złożonego przez jej przewodniczącego, zbierała się ona przynajmniej raz w miesiącu (w razie potrzeby zwoływane były także posiedzenia nadzwyczajne). Większość bieżącej pracy spoczywa jednak na komitetach Zrzeszenia. Zrzeszenie waszyngtońskie ma 26 stałych i 21 specjalnych komitetów. W każdym powiecie (*county*) działają miejscowe komitety administracyjne i orzekające (*Administrative and Trial Committees*), które wykonują swe obowiązki dotyczące ochrony praw obywateli i dobrego imienia adwokatury, wcielając zarazem w życie postanowienia Kodeksu Etyki Adwokackiej.

Wskazując na trudności, jakie należało pokonać przy wykonywaniu tych funkcji, przewodniczący podkreślił w swym raporcie, że są to obowiązki spadające na wszystkich członków adwokatury, od których należy bezwzględnie wymagać przestrzegania powyższych postanowień, składających się na dobre imię i wysoki poziom etyczny zawodu adwokackiego.

W referacie omówiono także bogatą działalność projektodawczą organów legislacyjnych Zrzeszenia (*Legislative Committee*). Nie zabrakło w nim także, niestety, akcentów antykomunistycznych, kiedy była mowa o przedsięwziętych przez Zrzeszenie akcjach propagandowych zmierzających do „wyjaśnienia” niebezpieczeństw komunizmu.

Czy uchylający się od służby wojskowej ze względu na nakaz sumienia może być przyjęty do adwokatury?

Oto problem, przed którym stanęły władze adwokackie USA. Kwestię tę rozpatrywał Sąd Najwyższy w Waszyngtonie po raz pierwszy w sprawie *In re Brooks* (1960).

Robert Brooks, skazany w 1945 r. za odmowę przystąpienia do pełnienia służby wojskowej — ze względu na nakaz sumienia — na 3 lata więzienia, a następnie wypuszczony po 22 miesiącach odbywania kary, wniósł podanie o dopuszczenie go do egzaminów przed waszyngtońską Adwokacką Komisją Egzaminacyjną i spot-